

20. תקנות סדרי דין שהותקנו לפני תחילת חוק זה ושהיו מותקנות כדין אילו היה חוק זה בתקפו אותה שעה, רואים אותן כאילו הותקנו כדין.
21. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה.

ביצוע

פנחס רוזן
שר המשפטים

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

מספר 68

חוק שירות מילואים (תגמולים) (תיקון), תשי"ד — 1954 *

1. בסעיף 1 לחוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ב—1952¹ (להלן — החוק העיקרי), אחרי הגדרת "עובד בשכר" יבואו הגדרות אלה:
- "עובד עצמאי" פירושו — העובד במשלח ידו בעצמו או עם בני משפחתו ואינו מעביד בו אנשים אחרים למעלה מן המספר שנקבע בתקנות, בין דרך כלל ובין לסוגים, למעט מי שנמנה עם סוג אנשים שהוצאו בתקנות, לאחר התיעצות בוועדת העבודה של הכנסת, מכלל עובדים עצמאיים;
- "חוק הביטוח" פירושו — חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953²;
- "המוסד לביטוח לאומי" פירושו — המוסד לביטוח לאומי שהוקם לפי סעיף 2 לחוק הביטוח; "הכנסה", לגבי עובד עצמאי, פירושו — הכנסתו שעליה הוא חייב לשלם דמי ביטוח על פי חוק הביטוח.
2. בסעיף 3 לחוק העיקרי, במקום "כל עובד המשרת במילואים כאמור בסעיף 2 זכאי לקבל תגמול בעד תקופת שירותו במילואים (להלן — התגמול)" יבוא "עובד או עובד עצמאי המשרתים במילואים כאמור בסעיף 2, זכאים לקבל תגמול בעד תקופת שירותם במילואים (להלן — התגמול)".
3. אחרי סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
- "שינוי שיעורי תשלומים 3א. שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי לשנות בתקנות את הסכומים הנקובים בסעיפים 2 ו-3, בשים לב לתנודות במדד יוקר המחיה."
4. סעיף 4 לחוק העיקרי יסומן "4(א)" ואחריו יבוא סעיף קטן זה:
- "(ב) שיעור התגמול לעובד עצמאי הוא:
- (1) למי שהיה רווק ביום שהתייצב למילואים — 50% מהכנסתו הממוצעת;

* נתקבל בכנסת ביום ג' באולול תשי"ד (1 בספטמבר 1954): הצעת החוק ודברי הסכר נתפרסמו בה"ח 214, תשי"ד, עמ' 278.
¹ ס"ח 91, תשי"ב, עמ' 119.
² ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.

(2) למי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים ולא היה לו ילד שלא מלאו לו 18 שנה — 65% מהכנסתו הממוצעת ;

(3) למי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים והיה לו לפחות ילד אחד שלא מלאו לו 18 שנה, וכן מי שהיה באותו יום אלמן או גרוש והיה לו לפחות ילד אחד כאמור, שכל פרנסתו עליו — 80% מהכנסתו הממוצעת“.

5. סעיף 5 לחוק העיקרי יתוקן כך :

(1) בסוף סעיף קטן (א) יבואו נקודה ופסיק ואחריהם פסקה זו :

„אולם שכר העבודה היומי הממוצע של עובד בשכר שעבד ברבע השנה שקדם לשירותו במילואים פחות משישים יום הוא הסכום שיוצא מחילוק שכר של שלושה חדשים, לפי בחירת העובד מתוך ששת החדשים שקדמו לשירותו במילואים, למספר תשעים“.

(2) הסעיפים הקטנים (ג) ו-(ד) יסומנו „(ד)“ ו-„(ה)“, ואחרי סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה :

„(ג) הכנסתו הממוצעת של עובד עצמאי, לענין סעיף 4 וסעיף זה, היא החלק ה-360 של הכנסתו בשנת הכספים שקדמה לתקופת שירותו במילואים, כפול במספר ימי שירותו ; אולם בחישוב ההכנסה הממוצעת יראו עובד עצמאי שהכנסתו הממוצעת היא יותר ממאתיים לירות לחודש כאילו היא מאתיים לירות לחודש“.

(3) בסעיף קטן (ד), אחרי „שכר עבודה הרגיל“ יבוא „וההכנסה הממוצעת“.

(4) בסעיף קטן (ה), במקום „שבסעיף קטן (ב)“ יבוא „שבסעיפים הקטנים (ב) ו-(ג)“.

6. בסעיף 7 לחוק העיקרי, בסופו, יוסף סעיף קטן זה :

„(ד) לעובד עצמאי ישולם התגמול המגיע לו לפי סעיף 3, על ידי קרן ההשוואה המוקמת לפי סעיף 8.“

7. סעיף 10 לחוק העיקרי יתוקן כך :

(1) בסעיף קטן (א), במקום „בא כוח שר הבטחון ונציגי עובדים ומעבידים“ יבוא „בא כוח שר הבטחון, נציגי עובדים, מעבידים ועובדים עצמאיים“.

(2) בסעיף קטן (ב), בסופו, תבוא פסקה זו :

„נציגי העובדים העצמאיים במועצה יתמנו על ידי שר העבודה, לאחר התייעצות בארגונים שלדעת השר הם מייצגים עובדים עצמאיים“.

8. בסעיף 11 לחוק העיקרי, לאחר סעיף קטן (ב), יבואו סעיפים קטנים אלה :

(ג) המוסד לביטוח לאומי ימסור לקרן ההשוואה, על פי דרישתה, כל פרט בדבר הכנסתו של עובד עצמאי שנמסר לו על ידי אותו עובד עצמאי או מטעמו לענין סעיף 36 או סעיף 39 (א) (2) לחוק הביטוח ;

(ד) לענין סעיף זה דין המדינה בקשר למי שעבד אצלה כאמור בסעיף 7 (ב) כדין כל מעביד אחר.

9. סעיף 12 לחוק העיקרי יתוקן כך :

(א) בסעיף קטן (א), בסופו, יבואו נקודה ופסיק ואחריהם מלים אלה :

„ובלבד שלא יובא בחשבון סכום שכר העובד העולה על 240 לירות לחודש או על

2880 לירות לשנה, או על כל סכומים אחרים שנקבעו במקום הסכומים האמורים על פי סעיף 45 (א) לחוק הביטוח.

(ב) אחרי סעיף קטן (ד) יבואו סעיפים קטנים אלה :

„(ה) לענין סעיף זה, דין המדינה בקשר למי שעבד אצלה כאמור בסעיף 7 (ב), כדין כל מעביד אחר.

(ו) עובד עצמאי ישלם לקרן ההשוואה אחוז מסויים מהכנסתו בשנת הכספים שקדמה למועד התשלום ; האחוז ייקבע על ידי שר העבודה לאחר התייעצות במועצה, בהתחשב בתשלומים שהקרן צפויה להם ובמאזן החשבון המיוחד שהקרן תנהל לגבי עובדים עצמאיים.

(ז) מועד התשלום לפי סעיף קטן (ו) הוא המועד שבו חייב העובד העצמאי בתשלום דמי הביטוח שלו למוסד לביטוח לאומי.“

10. בסעיף 14 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא פסוק זה :
„הוראות סעיף זה יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין גם על אי־תשלום המגיע לפי חוק זה לקרן ההשוואה מעובד עצמאי.“

11. בסעיף 15 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא פסוק זה :
„הוראות סעיף זה יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, גם על גביית המגיע לקרן ההשוואה מעובד עצמאי על פי חוק זה.“

12. סעיף 16 לחוק העיקרי יסומן „16 (א)“ ואחריו יבוא סעיף קטן זה :
„(ב) הגדיל שר העבודה על פי סמכויותיו לפי סעיף 3א את הסכום של 650 פרוטה הנקוב בסעיף 2, תעביר קרן ההשוואה לאוצר המדינה את ההפרש שבין הסכום המוגדל כאמור לבין 650 פרוטה כשהוא כפול במספר הימים שבעדם שולם תגמול למשרת במילואים.“

13. תחילתו של חוק זה היא מיום ד' בתשרי תשט"ו (1 באוקטובר 1954), אולם תחילתם של הסעיפים 1, 2, 4, 5 (2), 5 (3), 5 (4), 6 ו־7 — מיום כ"ז באדר ב' תשי"ד (1 באפריל 1954).

גולדה מאירסון
שרת העבודה

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן־צבי
נשיא המדינה